

Kategoria: Rozwój i fundusze

Opublikowano: czwartek, 13, grudzień 2018 10:03

Sylwia Cyrankiewicz-Gortyńska

Odslony: 1406

Mając na względzie zmniejszenie dysproporcji i stworzenie większych szans dla wszystkich obywateli europejskich, Europejski Komitet Regionów (KR) chce, żeby polityka spójności była łatwiejsza i elastyczniejsza i by nie służyła za karę czy też zachętę do osiągnięcia celów innych niż zrównoważony rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu.

W czterech różnych opiniach przyjętych przez przywódców lokalnych i regionalnych na sesji plenarnej KR-u 5 grudnia zawarto postulaty poprawy i poprawki legislacyjne do propozycji Komisji Europejskiej dotyczących polityki spójności na lata 2021–2027.

Przywódcy lokalni i regionalni ocenili przedstawione przez Komisję w maju wnioski ustawodawcze dotyczące etapu 2021–2027 i zajęli stanowisko w sprawie poprawienia ogólnych przepisów regulujących główne fundusze UE (rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów), Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Europejski Fundusz Społeczny+ i Europejski Fundusz Współpracy Terytorialnej.

Rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów

W opinii sporządzonej przez Catuscię Marini (IT/PES), przewodniczącą regionu Umbria, i Michaela Schneidera (DE/EPL), sekretarza stanu i pełnomocnika kraju związkowego Saksonia-Anhalt przy Federacji, stwierdzono, że polityka spójności musi zostać uproszczona i uelastyczniona poprzez zmniejszenie obciążenia administracyjnego beneficjentów i zarządzających funduszami. „Jednak uproszczenie nie może utrudniać udziału regionów, miast i lokalnych zainteresowanych podmiotów” – stwierdziła Catuscia Marini i dodała, że „zasady partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów muszą pozostać podstawą i demokratycznym atutem głównego narzędzia inwestycyjnego Europy”. Potrzebne jest zatem pełne wdrożenie kodeksu postępowania.

„By zwiększyć atrakcyjność polityki spójności, trzeba podwyższyć stopy współfinansowania dla trzech kategorii regionów“ – stwierdził Michael Schneider, podkreślając, że „Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) musi zatem zostać ponownie włączony do rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, aby zmaksymalizować synergię z innymi funduszami”.

W opinii Komitet stwierdza również, że:

Po 2020 r. żaden region UE nie powinien się borykać z nieproporcjonalnymi cięciami środków. Zabezpieczenie krajowe zaproponowane przez Komisję w celu ograniczenia strat poszczególnych państw członkowskich powinno zostać zamiast tego wprowadzone na szczeblu regionalnym.

Trzeba utrzymać obecną stopę współfinansowania UE w wysokości do 85% kosztów projektów dla regionów słabiej rozwiniętych, regionów najbardziej oddalonych, jak również dla Funduszu Spójności i celu EWT, w wysokości 70% kosztów dla regionów w okresie przejściowym i 50% dla regionów lepiej rozwiniętych.

Konieczne jest utrzymanie obecnej zasady „n+3“, zgodnie z którą finansowanie UE zostaje wycofane, jeżeli planowane wydatki nie zostaną faktycznie zrealizowane w ciągu 3 lat. Propozycja Komisji w sprawie skrócenia terminu do 2 lat spowodowałaby pokrywanie się zamknięcia obecnego okresu programowania 2014–2020 z pierwszym celem „n+2“ nowych programów, co nakłada duże obciążenia administracyjne na zarządzających.

Kategoria: Rozwój i fundusze

Opublikowano: czwartek, 13, grudzień 2018 10:03

Sylwia Cyrankiewicz-Gortyńska

Odslony: 1406

Z nowego rozporządzenia należy usunąć warunkowość makroekonomiczną, która umożliwia zamrożenie funduszy ESI w krajach, w których rządy krajowe nie przestrzegają dyscypliny budżetowej UE, gdyż jest ona krzywdząca dla władz lokalnych wskutek decyzji pozostających poza ich kontrolą i naraża na szwank realizację planów inwestycyjnych z powodu niepewności.

Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) oraz Fundusz Spójności

Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) – który jest obecnie najlepiej wyposażonym funduszem inwestycyjnym UE (w wysokości ok. 200 mld EUR przez 7 lat) – oraz Fundusz Spójności zarezerwowany dla krajów, których produkt krajowy brutto na mieszkańca jest niższy od 90 % średniej UE – muszą nadal koncentrować się na spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej. W opinii autorstwa Michiela Rijsbermana (NL/ALDE), członka zarządu prowincji Flevoland, miasta i regiony domagają się przeglądu i zmniejszenia 46-procentowego cięcia zaproponowanego przez Komisję w odniesieniu do budżetu Funduszu Spójności oraz zapewnienia stabilnego budżetu dla EFRR (+1%). „By lepiej sprostać potrzebom naszych społeczności, koncentracja tematyczna zasobów EFRR na wybranych celach politycznych nie powinna odbywać się na szczeblu krajowym, jak proponowała Komisja, tylko na szczeblu regionalnym” – podkreślił Michiel Rijsberman, wyjaśniając, że: „Krajowa koncentracja tematyczna spowodowałaby centralizację mechanizmu alokacji i kłóciłaby się z podejściem ukierunkowanym na konkretny obszar przyjętym w polityce spójności.”

Według miast i regionów UE:

Rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów i przepisy dotyczące poszczególnych funduszy powinny zapewniać komplementarność między funduszami EFRR, EFRROW i EFS i umożliwiać synergię realizacji zintegrowanych inwestycji terytorialnych i rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność.

Fundusze powinny być bardziej ekologiczne i umożliwiać regionom finansowanie działań w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, w tym wsparcie odporności na klęski żywiołowe.

Państwa członkowskie muszą podjąć decyzję w sprawie przeniesienia środków z EFRR lub Funduszu Spójności na inne instrumenty lub programy UE z udziałem partnerów lokalnych i regionalnych zgodnie z zasadą partnerstwa. Wraz z miastami i regionami uzgodnić należy proponowane przeniesienie 5% środków z EFRR lub Funduszu Spójności do instrumentu InvestEU oraz dalsze przeniesienie 5% środków na EFRR do programów UE zarządzanych bezpośrednio przez Komisję i musi ono spełniać konkretne potrzeby lokalne.

Zainwestowanie na ten cel co najmniej 6% krajowych środków z EFRR musi służyć skupieniu się na zrównoważonym rozwoju obszarów miejskich, zgodnie z wnioskiem Komisji.

EFRR powinien zaradzić poważnym i trwałym niekorzystnym warunkom przyrodniczym lub demograficznym i zachęca do dalszej „ekologizacji” funduszy, umożliwiając regionom finansowanie działań na rzecz przystosowania się do zmiany klimatu, w tym wsparcie odporności na klęski żywiołowe.

Europejski Fundusz Społeczny (EFS)+

W opinii autorstwa prezydenta wspólnoty autonomicznej Andaluzji Susany Díaz Pacheco (ES/PES) odniesiono się pozytywnie do bezpośredniego powiązania EFS+ z Europejskim filarem praw socjalnych

Kategoria: Rozwój i fundusze

Opublikowano: czwartek, 13, grudnia 2018 10:03

Sylwia Cyrankiewicz-Gortyńska

Odsłony: 1406

oraz do koordynacji polityki makroekonomicznej państw członkowskich za pomocą europejskiego semestru jako sposobu wzmocnienia wymiaru społecznego semestru europejskiego i polityki spójności. Miasta i regiony pragną, by spójność społeczna pozostała głównym celem EFS, i domagają się umocnienia jego powiązań z zaleceniami dla poszczególnych krajów wydanymi przez Komisję w ramach europejskiego semestru, by lepiej zrealizować ten priorytetowy cel. Pierwszoplanowe znaczenie muszą mieć potrzeby obywateli.

W opinii przywódcy lokalni i regionalni postulują:

Przydział odpowiednich środków w celu pokrycia dodatkowych celów wytyczonych dla EFS+. Dodanie nowych zadań przy jednoczesnym pozostawieniu przydziału środków na tym samym poziomie prowadziłyby do znacznych cięć i ograniczonego wpływu.

Integracja finansowa EFS+ z EFRR i Funduszem Spójności. Rozdzielenie funduszy proponowane przez Komisję może prowadzić do dezintegracji polityki spójności, pogłębiając negatywne skutki oddzielenia EFRRROW, o którym zdecydowano w ubiegłych latach.

Proponowane przez Komisję otwarcie EFS+ na dziedzinę innowacji społecznych. Niezbędne jest proaktywne zwiększenie zdolności głównych podmiotów w zakresie opracowywania, wdrażania i oceny programów w tym obszarze.

Odpowiednie uznanie działań miast i regionów w zakresie integracji społeczno-ekonomicznej imigrantów, zwłaszcza na obszarach, które mają granice zewnętrzne.

Europejska współpraca terytorialna

W opinii autorstwa Marie-Antoinette Maupertuis (FR/EA), członkini Rady Wykonawczej Korsyki, Komitet poparł decyzję o poświęceniu tej polityce finansowania UE specjalnego rozporządzenia. Jednocześnie „miasta i regiony odrzucają propozycję Komisji dotyczącą zmniejszenia budżetu na EWT o 1,847 mld EUR” – stwierdziła Marie - Antoinette Maupertuis, dodając, że: „Komitet jest gotów współpracować z Parlamentem Europejskim i Radą, by cofnąć propozycję Komisji w sprawie wykluczenia regionów z morskiej współpracy transgranicznej poprzez uznanie jej wyłącznie za współpracę transnarodową”.

Komitet odrzuca również arbitralną propozycję priorytetowego traktowania funduszy dla regionów przygranicznych, wyłącznie jeżeli co najmniej połowa ich ludności mieszka mniej niż 25 km od granicy, gdyż nie odzwierciedla to realiów większości obszarów przygranicznych. Sprzeciwia się również obniżeniu stopy współfinansowania UE z 85% do 70%. Popiera dokonanie nowych międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji i postuluje, by włączono w nie również mniej innowacyjne regiony i obszary zmagające się z ograniczeniami geograficznymi i naturalnymi w celu zniwelowania przepaści innowacyjnej w całej UE.

Źródło: cor.europa.eu